

Česká a slovenská škola Okénko v Londýně

Memorial Association for Free Czechoslovak Veterans

NAŠI
VETERÁNI

OUR
VETERANS

NAŠI VETERÁNI/ OUR VETERANS

- Projekt České a slovenské školy Okénko v Londýně a Memorial Association for Free Czechoslovak Veterans
- Pokračování předchozích aktivit
 - návštěva vzpomínkových akcí v Brookwood
 - Diskuze s potomky veteránů
 - Výtvarných a literárních soutěží ke vzpomínkovým akcím

Cíl projektu:

Představit dětem životy a osudy českých a slovenských veteránů interaktivní formou a zapojit zájemce z celého světa včetně České republiky a Slovenska

Vytvořit

- výtvarné a literární zpracování osudů jednotlivých veteránů (noviny)
- rozhovory a sdílení s projekty jako např. Paměť národa
- informační portál o veteránech viz web Okénka a MAFCSV

NAŠI VETERÁNI/ OUR VETERANS

Joint project of the Czech and Slovak school Okénko in London and Memorial Association for Free Czechoslovak Veterans

Continuation of previous activities

- Visit to Brookwood Memorials
- Discussion with the descendants of veterans
- Art and literary competitions for commemorative events

Aim of the project: Introduce the lives of Czech and Slovak veterans to children in an interactive form and involve people from all over the world, including the Czech Republic and Slovakia

Create

- artistic and literary interpretation of the lives of individual veterans (newspaper)
- interviews and sharing with projects such as Memory of the Nation
- information portal about veterans see website Okénko and MAFCSV

JAN A KAREL KUTTELWASCHER **&** **MILADA KUTTELWASCHER**

Milada Kuttelwascherová představí svého otce, plukovníka Jana Kuttelwaschera a svého strýce bojového pilota Karla Kuttelwaschera. Dozvíme se také o životě jejím i její rodiny.

Milada Kuttelwascher will introduce her father colonel Jan Kuttelwascher and his brother fighter pilot Karel Kuttelwascher. We will also find out about her life and that of her family.

Jan and Karel
Kuttelwascher
Fotodokumentace
- photos

Jan and Karel jako děti/
Jan and Karel as youngsters

**Karel v Letecké škole v Prostějově, uprostřed
dívá se na kameru**

**at Prostejov Flying College, centre,
looking towards camera**

Jan vpravo/
on the right

Jan vlevo/on the left

**Jan druhý vpravo/
second from the right**

Rukovací papíry do francouzských cizineckých legií
 French Foreign Legion enlistment papers

ACTE D'ENGAGEMENT
 POUR LA LÉGION ÉTRANGÈRE (dites étrangers)

AM 39 DE 1691

W

Je soussigné, M. *[Signature]*,
 Chef de Bureau de Recrutement,
 au Bureau de Recrutement de la Légion Étrangère,
 déclare que le nommé *[Nom]*,
 né le *[Date]* à *[Lieu]*,
 est engagé volontaire pour servir en France Étrangère, dans le Régiment Étranger
 N° *[N°]*,
 en qualité de *[Grade]*,
 pour une durée de *[Durée]* ans, à compter du *[Date]*,
 sous réserve de la réalisation des conditions requises pour servir dans le Régiment Étranger.
 Le présent acte est établi en deux exemplaires, dont un sera remis au candidat et l'autre au Bureau de Recrutement.
 Fait à Paris, le *[Date]* 19*[Année]*.

[Signature]
 Chef de Bureau de Recrutement

NOM *Kittelwaseher*

REPERES de classement
 Section: *2A*
 Groupe: *2A*
 Sous-groupe: *W*

Prénoms: *Jan*

Bureau de recrutement du domicile

299-39

CLASSE	MUNICIPALITÉ	MATRICULE
RE MOBILISATION DE RECRUTEMENT	AN RÉGISTRE municipal	A LA LISTE municipale
<i>15257</i>	<i>15257</i>	<i>1671</i>

Royi du Bureau

ouverture alphabétique
 du fichier de mobilisation des corps

Jan vpravo/on the right

North Africa/ Severní Afrika

BEL-ABBES

Walton Hall, Wellesbourne,
Warkwickshire

Walton Hall

Janův nadřízený představuje Jana českému prezidentu v exilu Edvardu Benešovi/

Jan being introduced to Czech President-in-Exile Edvard Beneš by his commanding officer

Cesta do Dunkirk /En route to Dunkirk

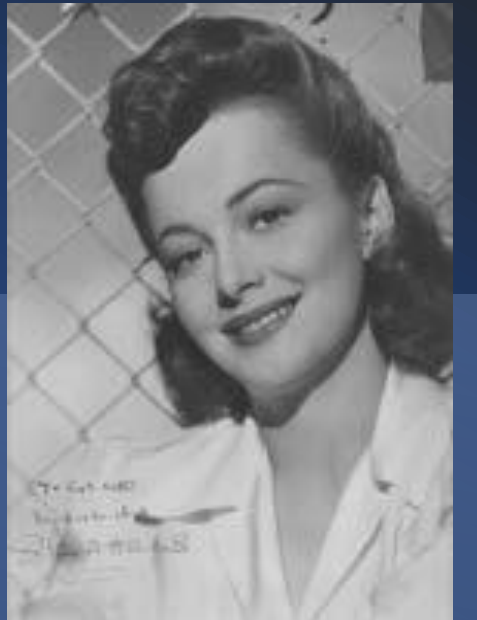

Royal Air Force

Karel v Hollywoodu

Zpátky v osvobozeném Československu /
Back in liberated country

Pilot v British European Airways

Karlovi ocenění/ Karel's medals

Jan v Praze po válce/
Jan in Prague after the war

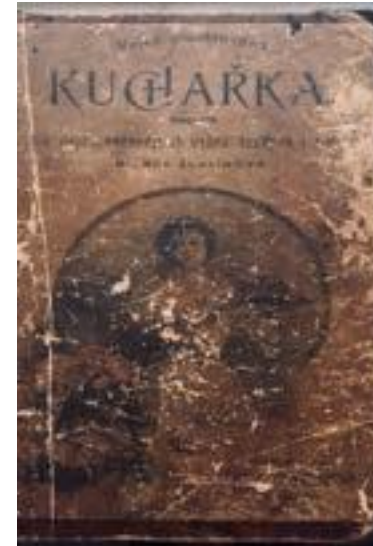

Milada Němcová

Miladina rodina a kuchařka

Milada's family and a cookbook

Svatba/ Wedding

Karlovy Vary

Mimi a tatínek a strýc

●
Společný hrob
Joint grave

Brookwood Military Cemetery
Vojenský hřbitov v Brookwoodu

NAŠE NOVINY

SILVESTROVSKÉ ČÍSLO

Číslo 179.

Deník čs. vojska v Anglii.

Úterý 31.XII.1940

Filmové aktuality 1940

Copyright a zvuk Naše noviny.

Text: Přechání přes hranice. Dobytí Tološzahu, kde nastalo vraždění většiny počtu vši obojího pohlaví.
Zvuk: Viskání vši.

Text: Po delší nesouvislé cestě líbání cedru libanonských a pěkných černošek v arabské čtjřtí v Bejrutu, město lásky, chameleonu, arabských kluků lajících česky, prázdné kapsy, ostatní viz: Kautský slovník.
Zvuk: Seřiky když bílé začnou kvést!

Text: Moře, ty pohádka má. Šumí jez a šumí molo, kde se touláš, Marku Polo? Kramení rybiček, za doprovodu námořnických písní.
Zvuk: /Podezřelý, nehodící se do slušné společnosti a prolne snívá melodie: „Ó, moře, ty velké hvězd zrcadlo, kam slunce spat jde, aby omládl, co tě to, Franto, napadlo, Davida honit přes zábradlí...“

Text: Agde, kapitola beze slov.

Zvuk: Zabaven./ Výzbroj a výstroj středověká/.

Text: Fronta: Dějir okamžik. Trening na Maratlon.

Zvuk: Z filmu David a Goliáš.

Text: Podatřená invase: Přistání v Anglii. Mrtví ožívají.

Zvuk: pochod: Proč bychom se netěšili.

Text: Nepodatřená invase: Hitler: 1. srpna 1940 diktují mír v Londýně!

Zvuk: Harmonika hraje Egrlondr hojcajcum. Deska OO - His master voice.

Arašidelná historie

Hoj ty Štědrý večere, to si dáš do nebu, zabručel jsem si, když jsem zjistil, že už na svátky zbývá celý libraš. Vánoce už rád, jsou to svátky píru a domů vždycky jsem se přejížděl jablkovým závinem. Místo polnoční pak jsem léhal na dvacet, ale byla to přece jen idyla. V cizině ztráváš vánoce v d. stejnosti a pokojí, umínval jsem si, když jsem vstával dom před Štědrým večerem. Koupil jsem si již pasta na zuby a na pasta přitelo Luďvíka i krém na holení. Pen vadě k holení jsem utíval před tím vždy jen mýdlo, Luďvík, starý gentleman už poučoval, jak krém používat. Počle návodu si natřel poulu napřed vodou, pak umoc slabou vřetvu krému a hned se mohl holit. Každé tři poteny zvládní a zvládne, tak to tedy stojí. Po-dy utíjel krém, povídám si, vstane z lože, abys byl sít a libivý, Vzal jsem tubu, navlékl si tvář, nanesl přetm krém a začal se holit... Je jsem už novou šatstím, nešlo mi to neják. Proč máčto belilo? Miletka behalo. Špatný náč, vy-slel jsem a šel jsem nově. Přiděm, ale nešlo to mrač, krém jak zaschl. Přiděm-lnu tedy lžpe, a svůj šerta, pod Milet-ku to zaschlalo, vystoupily kopičky ke-ve a když jsem, lakhe se, ryzelaji strejken potřel, šel jsem si i pokurý kus krému na bradě. Práckl jsem strojekem o zen, na rěnu přilapil kus novin a šel jsem k dířim, aby si ten návod a krém přečetl znovu, poněvadž jsem byl pře-svadčen, že Luďvík něco vynechal. Jiri vezne tubu, palme na ni a povídá, jo, ka-rráde, a ty se ani neholíš. Já: Mů- jak to, vždyt je to čerstvé zboží, več-er jsem si to teprve koupil. - Měš to zkouit ještě jednou, když chceš, povídá na to díř, ale nevím. Já se totiž ještě nikdy před holením nezrazil pasta na-uby. - Co, povídá, kecáš, jaká pasta na zuby? Ale potom jsem znojstěl, podíván se líp a opravdu, já v tom okamž se pře-htál a narazl se pasta na zuby, místo krému. Co dělat, urýl jsem se, narýdlii holiciu mylen a znovu oholil, ale rěnu na bradě již jsem nevyholil. Pořezán a rezavělý jsem šel kupovat dárky. Pavel mi dal libru na košili, Luďva chtěl, a- bych mu přinesl zpalovčá a sharry. Bez nosnázi jsem koupil jen sherry. Zapako-vač už mi dal více fušky. Sločna, štouc z mých pozunků, mi přinesla napřed dymku, pak spínací hřebičky, květnací gumu, kolok-oi vánočních pohlednic, tabátěrku, plnicí pero, dětský kočárek a mnohavé tužítko, než porozuměla co chci. Byl jsem tím vel-ri zneklidněn, protože, než jsem vstoupil do obchodu s prádlem, znovu jsem se přeptal, jak se řekne anglicky košile. Řekli mi, že šeriz. Přijda do obchodu povídám sločna: Pliz, van šeriz for maj friend. Sločna se

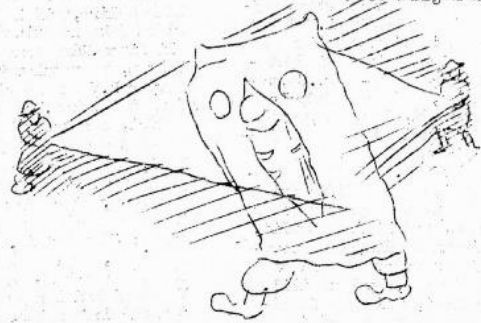
trochu zarděla a přinesla mi ja- kousi dánskou noční košili. Co za šerta se mi zas pleto do řeči, po- vidám si a abych vysvětlil, že chci košili pro přitele, začal jsem kole- tat: Ekakjuz má, nou big šeriz for maj friend, big a ukazoval jsem, že přitel je silný a velký. Sločna řek- la yes a donesla mi kombiné i s kalhotkami pro 180ti kilovou dánu. Povídám: Jak šeriz já nou, maj friend nou gatě, maj friend khaki. Sločna byla rudá, ja byl rudý, ale přeco rne narozuměla. Proč v zoufalství jsem popadl květinový stoleček, co tam měli stát, zapletil za něj 7 silněš a vyhlil z krému jako divý. Pavel, povídám si, nemusí honit šta- jeřinu v košili, květinový stole- ček maj tabi. Je válka, a šel jsem domů. Pavlovi jsem pak řekl, že mě- li košile vyprodány. To, že jsem na v náhradě za to přinesl květi- nový stoleček. Nechtěl tomu rozu- mět. V šertě po rne hodil stoleč- kum a vyrazil dvě ohnání tabulky. Dekonary ho ten dárek bude stát právě tolik, co by stála hečvábná košile. Tak go chce.

Já však už měl radost zkaženou. S bradou pořezanou jsem se supil a nebylo se mnou řeči. Večer jsem šel a šertou do hospody, kde rozná- ší nápoje sločna v úzké sukni, s žillovým očima a braskivou plči. Usedl jsem za stůl a nonapadně zakrýváje si pořezanou bradu rukou, přitřel jsem si doblvisky a velké pivo. Visky je nápoj dobrý, říká jí, že jí páli z nějakého nakučeného jetěne. Tomu všim, proto je z ní

člověk tak brzy nakučený. Za chvíl- ku se maj krevní oběh poněkud zrych- lil a nelancholické myšlenky vystři-

daly představy, že nichž se prolíná stále zřetelněji obraz krásné ženy. Po třetí silnější obraz sundal už rukou s požezané brady, prolomil jsem si šení a sleduje s překvapením okna. Fialkový se šel, povídá Jiří: Podívej se, jak je ta slečna inteligentně stavěná, já viděl jistou v kině zpravna takovou krásnou, kterou tančil Hedry-

ho ptáčka. Ty vlasů, ty inteligentní nohy a všecko, to je krásná. Ká, pákná je, povídá Jiří, a všude ty, že bys ji mohl dnes políbit? To nevím, povídám já, kterak bych taky mohl. Druhdíťi káži, jak mi povídá jeden inteligent, že Angličtí zavodili takový fajn národní zvyk, že v době zimního slunovratu se líbají ženy pod jmelín, vysvětloval Jiří. A opravdu uviděl jsem, že pod jmelín, které viselo na stěně u dvířek, se líbají lidé i staří, vojáci i cizíci. Tak jsem si dal ještě visky, a šel jsem šlápnout na slečnu pod jmelín. Ježíšmarjá, kluci, ta první pusa, ta mi chutnala, vždyť už jsem přes rok ženou neležel. Ale k druhé jsem se už nedostal. Byl tam jeden náš kluk, co na tu slečnu bral, ten si ke mně stoupl a když viděl, že se ženu opět za lívkou, řekl mi: neboj dr- zý, jo, a neobtěžuj dáru. Povídám, jaký obtížování, tady je to národní zvyk. A já měl zas národní zvyk vyřádit zuby, zahrál on. Neperu se, je to zakázané rozkazem a jsem gentleman, povídám, když jsem zjistil, že chlap má ruku jako lopatu. Vrátil jsem se k Jiříkovi zasmu- něný. Když se me ptal, co mi sobáš, vy- pravěl jsem mu, co se mi právě přihodilo. A ty se ho bojíš, ptal se me Jiří, vždyť ten chlap je smělý vrtcho- vák, který se bojí jít sám domů v noci. Tak jsem si vzpomněl na strašidlo, kter- é je také národní zvykem v Anglii. Neřekl jsem nikomu nic, dal jsem si je- ště visky a zaplativ, odešel jsem s plácnem. Chláb jsem si na vytahávka po-

škat venku a důkladně ho postrašit. Proto jsem šel domů, vzal jsem si bílý slavník a vrátil jsem se k hospodě. Tam jsem si stoupl za st- vorem a čekal. Slavník byl však křehký, couhaly mi kalhoty, když jsem si jej přehodil přes sebe. To by nebylo nic, to by poznal, že nejsem strašidlo, povídám si a v té rozjářenosti z visky, svlékl

jsem se do spodního prádla. Měl jsem bílé teplé podvlečky ještě z domu, což mi zima nebyla. Sady jsem si složil pod křeví, a při- pravil jsem se k strašení. V tom zaslechnu vranutí dveří a kroky. To by mohl být on, povídám si. Když se kroky přiblížily, vyzul jsem opatrně, postavil se na cestu a začal jsem mředit. Kroky se však blížily pevně ke mně. To me poněkud znátlo, ale na přemýšlení jsem už neměl kdy. Máhle jsem za- hledl dvě postavy v anglických hol- nách, které se rychle ke mně při- blížovaly a ozvalo se anglické hol- tání. Nevím, proč jsem se potom dal na útek. Přeskočil jsem překop a přechal jsem se slavníkem jako je- len. Naštěstí jsem zapomněl. Za mnou ozývaly se výkřiky a dupot nohou. Mrazil jsem si srdce přes záhradu, kde jsem pojednou vletl do živého plo- tu. Tam jsem nechal slavník i kus kalhot. Dohrápaný od trnu běžel jsem dál, poněkud měji pronásledova- telé byli mi již v patách. Co bych dělat povídám. Vletl jsem ještě asi dvakrát do plotu a dvakrát jsem sebou svíhl o zem. Když jsem po třet- í upadl, již jsem neostal. A tak: me chytíli. Byli to členové Home Guardu. Začali me vyslychat, ale ja- kéž pak vyslychání, když jsem jim ne- rozuměl. Povídám jsem jim: pliz, ať on soldž. Oni se na sebe usmáli a / Dokončení na str. 4. /

Ladikinef Sylvestr

U Kutlů měli grandovního dědečka. Ach jo! prohodil někdy a všichni se tomu vtípu smáli celý rok. Dědek byl po dědečkovi. Dědek také po něm vtípy. Já tu vidím, vykřikne někdy zde do hloučku našich kluků a ti šichta- jící se tomu vtípu, plácají mi - hubu. Co, ta- dy noni šichty Sylvestr, povídá onohdy La- dik, ty Angličtí to nounějí, ale u nás, pane- ku, to je jiný kafe. Kluci, já vám měl jed- nou Sylvestra. To bylo na Klauš, kde jsem měl dobrého kamaráda Vaška. Při jednom ve- čírku jsme se zalubili, že si uděláme přina sylvestrovský flám sám dva a protože je k tomu zapotřebí prádla, začali jsme šetřit. Vašek se dal na sbírání špačků, aby neutrá- cel za kněivo, pil jen z vodovoda a já si zas sám kapoval psí maso, abych ušetřil. Co se snažes, ty bajkaři, psí maso je ní- hodu nejlepší maso na světě a když jsme se sešli, tak jsme se bavili potan jen o sylvestrovském flámu. Vánoce byly ten rok u nás chudé, protože jsme šetřili. Já poslal dědečkovi místo gramofonu jen jehly a Va- šek šel k štědrovečerní večeři jen slaně- ka místo kapra. Sylvestr se blížil a my měli zaštetřeno pár stováků. S Va- škem jsme se unluvíli, že flám zámen v Dělnické domě a skončíme v Krocchlavích u toho kamaráda, co jsem u něho kapoval psí maso. Chodil jsem brzo spát, abych neměl nitkání do hospody. A jednou se vám kluci probudí, lek jsem se, jako kdyby me něk- do praštil po hlavě polenou, abledlo mi hlavou, že je Sylvestr. Měln bych byl za- spal naiv noc. Tak jsem se honem oblékl a hrzal jsem do Dělnického domu za Vaška. V hospodě bylo málo lidí. Sedl jsem si do kouta a dal si pivo. To víte, že mi chutna- lo. U prvního jsem si sfoukl jen páru a vy- zankl sklonil na jeden tah. Potom jsem vypil ještě pět se sebou a dal jsem se do šokání. Vašek však nešel. A hospoda byla tak- ké nějak prázdna. To je bílý Sylvestr, poví- dám si a noračil jsem si rum. Novin už, jak dlouho jsem tam seděl, ale jistý je, že když jsem odšed vypadl, viděl jsem u šid- le oca noh. Dal jsem se na hledání Vaška. Prošel jsem těch pětik, byl jsem i u sle- šen, ale Vaška jsem nikde nenašel. U lu- cerny jsem našel nějakého koctevého šišni- ka, kterým jsem řekl: Tak pojď se, ty ha- du, huďeš dnes slavit ty se mnou Sylvestra. Chláb mi něco říct, ale nedostal to se sebe, protože přinesli pivo a pilo se. Tam jsem si taky hrál pro štěstí na nějakého šaraha páru, ve kterém jsem viděl kománka. Byl to však funabák, který mi chtěl nato nafeko- vet. Ale ten koctevý šišník nás usadil a nakonec jsem tomu funabáčkovi podpsal silavu na svůj vlastní pohob. O půlnoci jsem začal křičet: ať šije nový rok a po- leme nášho vyka začal jsem objímat lidi. Oni se mi smáli a když jsem chtěl poli-

bit manželku nějakého Vašiny, zedrie- kého polira, vyřítl jsem i s kama- rádem jako na stiháco. Tak jsem šel jinam. Ráno jsme se vydali za Vaška, pogratulovat mu do bytu nový rok. Vašek nebyl doma. Museli jsme tam šekat. Ten šišník mi chtěl dořici, co nakusoval celý večer, ale přece jenom usnul dřív v prádelním koši, kde mi lehl. Vašek přišel až k polenořinu. Já zatím vypil dvě flaš- ky alaše, které jsem si přinesl v kapse a začal jsem na načívat. Po- vídám: Já tu vidím, jsem plákej kamarád, napřed sišibi sylvestrov- ský flám a pak me necháš ve štychu. Vašek mi hrál napřed na čelo a po- tom začal: Co mološ, ty mláivo, ať Sylvestra je teprve dnes. A oprav-

du, bylo tam tak. Já se zneřčil. To mi spadl kámen se srdce, když jsem zjistil, že me kamarád nezra- dil. Oblíkl jsem se a šlo se na syl- vestrovský flám znovu. Dal jsem si tenkrát do nosu, kluci. A co ten šišník? zoptal se Láďa Tonda. No ten ten čeká v ten koši dočas na me, aby mi dopovídal, co mi chtěl tenkrát říci. Tak buď muset po vál- ce huď do Klauš. Já tu vidím ZKA

Strašidelná historie/dokončení/ musel jsem jít s nimi. Zaveřli me na strážnici, kde mi nějak zvlášť prohlíželi nohy. Měl jsem je červené od ziny. Parašutist, povídají. Těbu, povídám si, teď jseš v pláné kaži. Zgěmu jim vysvětlovat rukama. Ruku nou pa- rašutist, ať on strašidlo. Kdy- bych ale jen věděl, jak se to řekne anglicky. Oni prohlíželi dále. Hledali asi vysilačku. Povídám zns, pliz, ať jdu, ať en nou parašutist, ať en bu-bu- bu. Ano, teď jsem bu-bu-bu. Šišník zavřený v psinci, dostal jsem jedennavocet dní s posty a kdy- by mi dali housle, mohl by se ta- dy ze stát Dalibor. ZA

Strýček Jack

HUDBA: J. JEŽEK

SLOVÁ: V + W.

Adans

Když se strýček Jack na-ra-dil fo by - lo slá - vy pan stá-
 gra to-la vol bi - če ty hra - vy Těs - ňej chci každým na mor - tiku
 mít, pro - to má má dá va - la mu sliv - vo - vi - ci pít

REFRAIN:

Jack se hroz - né vo - dy ští - tí, jak má ná moř - níkem
 bý - ti pu - vo - dem z mo - řavské vis - ky, vodu nezna - žáto
 zná whis - ky

Když Jackovi táhle kvapem
 na čtrnáctý rok,
 řek mu táta „Těd uděláš
 do života krok.
 Márn ti dá slivovici
 a já vekuřku,
 a pojedáš třetí t řídou
 až do Hamburku.“

Refrén.

V Hamburku hned za nádražím
 v první ulici,
 zachtělo se Jackovi jít
 na slivovici.
 Zapad do první putyky
 už z ní nevyšel
 šest a padesát let o něm
 nikdo neslyšel.

Refrén.

Poslední refrén:

Tak dlouho se vody štítil,
 až se na tu vodu chytil,
 původen z moravské visky,
 měl pít sodovou vodu s whisky.

Když mu bylo sedmdesát
 let a jeden čca,
 pohádal se s putykářem,
 zaplatil, šel ven.
 Dojermý to vskutku pohled
 na tu postavu,
 jak s vlnajícím plnouvousem
 kráčí k přístavu.

Refrén.

A tak v tomhle okanzlíku
 dílem náhody
 Jack po prvé v životě
 spatřil tolik vody.
 Řek si: „Hele slivovice,“
 skočil tam a pil
 a než přišel vodě na chuť,
 tak se utopil.

AMERICKÝ KABELOGRAM.

NEW YORK, 22. XII.: - Výnos sbírky „Národní den 88. Kanad“ dosáhl částky 6.270 dolarů.
 - Texaské Spolupráce amerických Čechoslováků zaslalo Národní radě v Chicagu 12.000 dolarů.
 - Dne 18. XII. byl v New Yorku uspořádán veliký projev čs. - polské spolupráce a obrovský úspěch. Prezidentu Rooseveltovi byl zaslán telegram, dávající za pomoc poskytnutou V. Británii.
 - Věcní číslo slovenského listu Newyorský Deník přináší úvodník, kde je zdramatováno, že Slováci mohou dosáhnouti svobody jen s V. Británií, jako to učinil prezident Beneš a většina Slováků v USA, kteří zavrhnou všechno, co činí tak zvaní autonomisté. Býti autonomistou, znamená být slovenským nacistou, praví list. Je jisto: Hitler prámo, počne Mussolini, zničí Tuka a Slovensko bude čest svobodně jen v Československé republice.
 - Dne 8. XII. v den státního svátku Ecuandru v městě Cuencu byl uspořádán slavnostní průvod, v němž byly neseny i čs. prapory. Místní komisar Tolbot ve své řeči prohlásil i ČSR a pravil, že ČSR musí býti opět svobodně. Mnohá slova dav volal, pak bouřlivě: „K čest svobodně Československo, pryč s Němci!“
 - Radio Exclusion v Sao Paulo vysílalo 20. XII. celou Prodanou věstu natečenou na desky v Národní divadle v Praze ještě za Republiky.
 - Christian Science Monitor píše 5. XII. dlouhý článek o slovenské otázce a praví: Je krutou ironií, že tak zvaní nacionální socialisti stíhají Slováky se stali slovenskými agenty Německa a ve skutečnosti největšími nepřáteli Slováků.

Co bude vysílat čs. rozhlas BBC?

Dnes v 16.45 bude vysílána 18. vojenská beseda, v ní promluví velitelé, kteří pronesou novoroční blahořeční a pak bude vysílán víns Slezan, čs. vojáka.
 Zítřka 1. ledna v 16.45 pronese svou novoroční řeč státní taj. dr. R. Ripka.

Naše noviny vycházejí denně v 9 hodin. Toto je poslední číslo I. ročníku. Zítřka vyjde 1. číslo ročníku druhého.

RADIO Z CELÉHO SVĚTA. HLÁŠÍ:

BBC: Na albánské frontě bombardovalo RAF Valonu. Od soboty byl to již druhý prudký nálet. Ve městě vznikl velký požár a četné výbuchy. Posádka britských letounů ostřelovala z kulometů dvě nákladní lodě a křižník italský. Řekové hláší značnou činnost vojsk na albánské frontě. Severně od Klisury byl odražen italský protátok. Zmocnili se již ně od Beratku, městečka Debruši, a čs. předvoje postupují nyní na silnici záp. od Topelini.
 De Lybie přicházejí anglické armády nové posily. Berlín je obklíčena a pod palbou těžkých děl. V čištění terénu od nepřítelů se pokračuje v prostoru na záp. od jih od Berlína.
 Britské stíhačky zadržaly větší zbraní nem. letadel, které včelily v noci útok na Londýnskou City, kde stojí mnoho historických a uměleckých památek. Anglická vojskárna pokládá tento čin za večerní útok na City. Němci chtěli celou City zapálit. Byla požehnána náletů ke stělu, stará radnice a ještě někdy k budov. Vzniklé požáry byly uhašeny.
 Spatné povětrnostní podmínky nad kontinentem ne dovolily RAF větší činnost. Byl bombardován malý jistý objekt v západní části nemecké a záložny ponorek v Leri-ant. Dvě britské letadla se nevrátila. Německé útoky v Protektorátě vydaly vyhlásku, podle níž musí se uživat k odražení bet dřevěných pedrůček. Betrůček má vyrábět každé každé bety pro celý svět, vyrábí nyní bety s dřevěnými pedrůčkami. Takový bet vyráběl již přes milion párů. Němci po obsazení protektorátu vyvezli a zabavili všechna kašiči u sklárny v českých továrnách pro vojenské účely. Proto musí naši teď chodit čít v dřevěcích.
 Z londýnského českého rozhlasu promluvil vil profesor Karlovy university Kloučan-ec, člen státní rady. Profesor Kloučan-ec dostal zprávu od svého přítele, kterému se podařilo uprchnout z Německa do ciziny a jasně nacisté ubili dva syny studenty. Počte zpráv tohoto uprchlíka domnívá se ještě nyní mnoho českých lidí. Že vysleka Skaly jsou jen přechodná zvěřiny. Není toa tak. Nic už nemáme. Vše je smoteno. Není Skal, není budov, není učebních pomůcek a laboratoří. Vše je rozkradeno a odvezeno do Německa.
 Kdyby Němci povolili nyní jednu vysleku Skaly, musela by se budovat od základů. 20.000 českých studentů je vyrváno ze své práce a je stále pronásledováno Gestapem.
 POČTYDNÍ ZPRÁVY: Řekové zaznamenávají další úspěchy a zajali opět asi 1000 Itálů, 4 těž. děla a mnoho kulometů. RAF opět bombardovala úspěšně Neapel.

PŘÍSPĚVKY DO NOVÍN/ CONTRIBUTION TO NEWSPAPER

Časová linie

Timeline

Popis

Description

Rozhovor

Interview

Básnička

Poem

Píseň

Song

Příběh

Story

Portrét

Portrait

Obrázek

Picture

Křížovka

Crossword

Hádanka

Puzzle

Cokoliv jiného co vás napadne

Anything else you think of

NOVINY / NEWSPAPER

Novinář

Editor

Journalist

Editor